

ת"פ 51859/12 - מדינת ישראל נגד שADI דאמוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 13-12-51859 מדינת ישראל נ' דאמוני

בפני כב' השופט א. סלאמה, נשיא
ממשימה מדינת ישראל
נגד שADI דאמוני
נאשמים

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש ביום 13.12.2013 כתוב אישום המיחס לו עבירה של מעשה פיזות ורשלנות ועבירה של איומים.
2. הנאשם הגיע בקשה לביטול כתוב האישום הואיל ולטענתו לא קיים בעניינו שימוש כאמור בסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב 1982 (להלן: החוק). בנוסף טוען הנאשם של קיומה של טעתה הגנה מן הצדק כאמור בסעיף 149(10) לחוק, שכן, לדידו, המאשימה ורשות החוק הפעילה בעניינו אכיפה ברורנית בכך שהגשו רק נגדו כתוב אישום ואילו לגבי יתר המעורבים באירוע לא הוגש כתבי אישום וזאת על אף שנחקרו תחת זהירותה בחשד לעבירות חמורות.
3. המאשימה עתרה בתשובתה לדוחות את הבקשה. לדידה, זכות השימוש הקיימת בחוק הינה לחסוד בעבירות מסווג פשע והעבירות בהן מואשם הנאשם אין עבירות מהסוג זהה. בנוסף טענה כי על אף העדר הזכות פנתה לנאים טלפונית והוא אף הגיע בעצמו למשרדיה וצילם את חומר הראיות בתיק ולאחר מכן תואם موعد לשימוש עם בא כוחו עו"ד גיל בנדל, אולם במועד זה איש מהם לא התיעץ.
4. בנוסף טענה המאשימה כי לא התקיימה כל אכיפה ברורנית ביחס לנאים וההחלטה שלא להגיש כתבי אישום נגד יתר המעורבים האחרים באירוע נעשתה לאחר חקירה ובירור ומשמעותה כי לא קיימת תשתיית ראייתית המקימה סיכוי סביר להעמדתם לדין ואף לא קיים אינטראס ציבורי בכך.

דין והכרעה

5. לאחר שנתי עדי לטיעוני הצדדים, מצאתי כי יש לדוחות את הבקשה.

עמוד 1

6. סעיף 60 א (א) לחוק קובע כדלקמן:

" רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירות פשע תשלח לחשוד הودעה עלvr כר לפי הכתובת הידועה לה , אלא אם כן החלטת פרקליט מוחז או ראש ייחิดת התביעה לפי העניין כי קיימת מניעה לכך".

7. כאמור הנאשם הואשם בעבירות של איומים בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין ושל רשלנות ופיזות לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין, עבירות שהעונש הקבוע בצדן הינו שלוש שנים מאסר. ברגע דא, עסקין בעבירות מסווג עוון כאמור בסעיף 24 לחוק העונשין, לגיבתו לא קיימת לנאשם זכות שימוש בדיון .

אף אם נלך לשיטת ב"כ הנאשם לפיה חומר החקירה יחס למרשו עבירות פשע, הרי שנוכח השתלשלות העניינים כמפורט בתגובה המאשימה הנאשם זומן לשימושו וניתנה לו אפשרות לעיין ולהעתיק את חומר החקירה (והוא אף עשה זאת) ביום 13.11.25 כחודש ושלושה ימים לפני הגשת כתב האישום (ולא שלושה ימים בלבד לאחר הגשת כתב האישום כפי שטען).).

8. זאת ועוד, תמורה בעניין כי הנאשם שטרח והגיש תגובה לתשובה המאשימה, לא הגיע לטענות לעניין יצוגו ע"י עו"ד בנדל אליו נשלחה הזמנה לשימושו ולא הגיע כל תצהיר מטעמו באשר לנסיבות אלו, דבר המחזק את גרסתה של המאשימה לעניין ההודעה ע"פ סעיף 60א זכות השימוש.

9. לעומת זאת מחייב אצ"ן, כי אף אם הייתה קובע כי נפל פגם בהליך השימוש הרי שהדבר אינו מביא בהכרח לביטול כתב האישום ויפים לעניין זה דבריו כב' השופט פוגלמן בע"פ 13/1053 חסן הייל נ' מדינת ישראל, כאמור:

"בהחלטה זו נפל פגם שכן שימוש לא נערך קודם להגשת כתב אישום. אולם כלל ידוע הוא כי יש להבחן בין פגם בהליך לבין תוצאה הפגם. פגם משפטי מאותו סוג עשוי להוביל במקרים שונים לנסיבות שונות, לפי הנסיבות של כל מקרה ומקורה. מטבע הדברים, החלטת דוקטרינה הבטלות היחסית בגין פגם משפטי בפועלות הרשות נעשית תמיד על רקע נסיבותיו הפרטניות של המקלה".

בנסיבות ענייננו ובשלב זה של המשפט לא מצאתי כי קיימים יסוד לקבוע שאם היה נערך שימוש הדבר היה מביא לביטול כתב האישום, ועל כן גם אם נפל פגם בהליך השימוש אין מקום לביטול כתב האישום.

מן המקבץ, אני קובע כי טענותיו של הנאשם בדבר פגמים בקיום הליך השימוש ובקשהו לביטול כתב האישום בגין פגמים אלו דין להדחות.

10. טענת ההגנה מן הצדק - טוען הנאשם כי בעניינו הופעלה ע"י הרשות אכיפה ברורנית משום שכגד יתר המעורבים באירוע לא הוגש כתב אישום ועל כן קמה לו הגנה מן הצדק ויש לבטל את כתב האישום.

11. ההחלטה עסקה רבות בדוקטרינה ההגנה מן הצדק בכלל ובאכיפה בררנית בפרט. מן המפורסמות הוא כי ביטול כתוב אישום או הлик פלילי מטעמים של הגנה מן הצדק יעשה במקרים חריגים ונדרים כאשר בעצם קיומו של ההליך הפלילי יש ממשום פגעה חמורה בתחום הצדק וההגינות.

12. זאת ועוד, בבוא בית המשפט לבחון טענה של אכיפה בררנית יש לבחון בשלב הראשון האם מדובר בהבhana בין שווים או בין שונים ורק לאחר שנקבע כי מדובר בהבhana בין שווים עובר בית המשפט לשלב השני בו יש לבחון האם הבחירה של רשות החקירה, האכיפה והתביעה לפתח ההליך פלילי כנגד פלוני ולא לפתח ההליך כנגד אלמוני נועשתה משיקולים זרים ולא עניינים.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט זמיר כפי שצוטטו בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורובי צ'ד נת(6) לפיהם: "אכיפה בררנית (באנגלית: selective enforcement) אינה היפוך של אכיפה מלאה לעיתים קרובות, אין אכיפה מלאה, ו מבחינה מעשית אף לא יכולה להיות אכיפה מלאה, של חוק או תקנות. אכיפה חלקית אינה בהכרח אכיפה פסולה.אפשר לומר, לצורך עירה זאת, כי אכיפה בררנית היא אכיפה הפוגעת בשווין במובן זה שהיא **مبادילה** לצורך אכיפה בין בני אדם דומים או בין מצבים דומים לשם השגת מטרה פסולה, או על **יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא**. דוגמה מובהקת לאכיפה בררנית היא, בדרך כלל, החלטה לאכוף חוק כנגד פלוני, ולא לאכוף את החוק כנגד אלמוני, על בסיס שיקולים של דת, לאום או מין, או מתוך יחס של עניונות אישית או יריבות פוליטית כנגד פלוני...". (ההדגשות אינן במקור א.ס.).

13. בנסיבות עניינו יכולה מכתב האישום וכן מתגבורת המאשימה לא שוכנעתי כי ניתן לקבוע שהנאשם יותר המעורבים באירוע, הנם "שווים" לצורך בחינת האכיפה הבררנית, הן מבחינות הדומיננטיות שלהם במהלך האירוע והן בחומרת המעשים המיוחסים לכל אחד ואחד מהם (איומים ושימוש בכלי נשק וירי אל מול ידיabenim).

14. יתרה מזאת, לא שוכנעתי שגם אם הייתה אכיפה בררנית הרוי שהוא נעשתה משיקולים לא עניינים. המאשימה בתשובתה טענה כי בחרה שלא להגיש כתב אישום כנגד המעורבים האחרים בפרשה וביניהם אחיו של הנאשם וזאת בין היתר מאחר ולא מצאה תשתיית ראייתית שיש בה סיכוי סביר להרשעה בנסיבות העניין. כן טענה כי חלקם באירועים נבע מהגנה עצמית וכי לא דין ידיabenim ופגיעה במכונית כדי איחיזת נשק וירי לכיווןם של אנשים.

שיקולים אלו אוטם שקללה המאשימה הינם עניינים, סבירים, מידתיים ושרותם את האינטרס הציבורי ועומדים במחן שנקבע בפסק'ד בורובי צ'ד כאמור:

" נמצא כי ההחלטה בשאלת, אם העמדתם לדין של חלק מן המעורבים בбиוץ עבירה הינה בבחינת אכיפה חלקית מותרת או שמא בבחינת אכיפה בררנית פסולה, תהא לרוב תלויה (כפי שצוין בפרשת זקון [16]) בבדיקה השאלה אם הרשות הבדיקה בין המעורבים על יסוד שיקולים עניינים או שמא פעלה '...לשם השגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא'(שם). יסודו של כל זה בהגion : כי שכבר ציינו, החלטת

בית המשפט ל לבטל כתוב אישום מטעמי הגנה מן הצדק מותנית בכך שההחלטה להגישו פוגעת באופן חריף בתחשות הצדקה וההגינות של בית המשפט".

15. לsicom, נכון האמור לעיל, אני קובע כי לא נפלו פגמים בהליך הפלילי בעניינו של הנאשם, תחשות הצדקה וההגינות לא נפגעה כלל ועל כן אין מקום להענות לבקשתו לבטל את כתוב האישום מכח הגנה מן הצדק והיא נדחתת.

16. המזכירות תשלח עותק החלטה זו לצדים ותזמנם לישיבת הקראה נוספת לצורך מתן תשובה הנאשם לאישום ליום 23/4/14 ساعה 11:00.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ד, 10
אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

א. סלאמה, נשיא